

SZÁMŰZÖTT

Kispál Csilla

Száműzött

Uram, kísérd a drága vándort,
ki eltűnt előlem.
Légy lámpás előttte
a sűrű ködben.

Fájdalmas sóhajom
kiszakad belőlem.
Felsejlik hajója
a kikötőben.

Vajon mi az,
ami a távolban várja?
Mitől nem tartja vissza
szülőházája?

Száműzöttként távozott,
nem kalandvágyból.
Szeretetlenségünk riasztotta fel
hajnalban az ágyból.

Szemrehányások, szitkok
kísérték végig.
Kétségbeesett imája
felszállt az égit.

Minden apró vétke
óriássá nőtt
Engesztelhetetlen
haragunk előtt.

S míg neki alázata
szabadulni segített,
elvakult dühünk nekünk
börtönt épített.

Búcsúzóul megáll
s szomorú szeretettel szemünkbe néz.
Lesütjük tekintetünk
és elejti a követ minden kéz.

Forrás: www.keresztenydalok.hu